

Byrde, saa er der vist ikke nogen Maalestof, hvorefter dette rejsfærdigere kan see, end efter Hartfornet.

Mourier: Der har allerede, da denne Sag i forrige Session var Gjenstand for udførlige Forhandlinger, været talt Meget, og, som mig synes, mere end tilstrækkeligt om de almindelige Spørgsmaal, hvorvidt enten Staten eller de vedkommende Udrederne skulde antages at eie de nationale Heste, der ere bestemte til Hærens Brug, og hvorvidt Staten medrette eller i alt Fald billigviis nu kunde indkalde disse Heste til bestandig Tjeneste. De selv samme Spørgsmaal have ligeledes været Gjenstand for vidtløftig Forhandling i det andet Thing. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke havde tænkt idag at skulle tage Ordet i den Anledning, og det er mig ubehageligt atter at skulle komme ind paa en Gjenstand, som jeg maa antage i det Væsentlige allerede at være udtømt. Men den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts anden Valgkreds (Tscherning) har idag udtalt sig paa en saadan Maade, at jeg troer ikke at burde tilbageholde nogle Bemærkninger angaaende hine almindelige Spørgsmaal, der ikke dreie sig om en blot Ordstrid, men hvis Besvarelse er af Bigtighed ved Opfattelsen af hele den foreliggende Sag. Jeg skal tillade mig derved at opholde mig nogle Øieblik, uagtet det Væsentligste allerede er udtalt af den høitagede Indenrigsminister; thi jeg vilde i alt Fald ikke, at han skulde synes at staae alene. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts anden Valgkreds har, som oftere her i Salen er blevet bemærket, en noget eiendommelig Maade at føre Discussionen paa. Jeg tvivler slet ikke om, at han, naar han udtaler sig med Styrke, taler efter sin fulde Overbeviisning; men, naar det er givet, naar man af tidligere Udtalelser veed, at Andre, saavel her i Salen som udenfor Thinget, Mænd, hvem man dog neppe tør frakjende Sagkundskab, have en modsat Anskuelse, saa troer jeg virkelig ikke, at det ganske stemmer med god parlamentarisk Orden, naar den ærede Taler stempler sin Anskuelse som uimodsigelig Sandhed, og vil have det betragtet som luttet Misforstaaelse og Forfeerthed, at man ikke opfatter Forholdene lige-

som han. En anden Sag vilde det jo rigtig nok være, naar man virkelig turde antage at have godtgjort sin Baastand med uforkastelige Grunde (Tscherning: Hør!), saa kunde man maafee endda, i Besidstheden af, at man virkelig havde godtgjort sine Sætninger, være befoiet til at sige, at nu stode de fast, i alt Fald saalange, indtil man hørte Modbevise; men her troer jeg, at Sagen forholder sig endeel anderledes. Jeg skal ikke trætte det ærede Thing ved udførligt at gennemgaae Sagen, men skal kun tillade mig at udhæve det, som synes mig at være det Allervæsentligste. Naar man nærmest har Forordningen af 14de September 1774 om Landmilitien og om Rytterhettes Anskaffelse for Die, saa vil jeg gjerne indrømme, at Forholdet med Hestene, der skulle stilles til Hærens Brug, er af en eiendommelig og noget blander Natur; men jeg troer, at man, naar man gennemlæser Forordningen med Estertanke, vaanskelig skal kunne nægte, at den Grundtanke, der gaaer igjennem dens herhenhørende Forrifter, er, at Udrederne, idetmindste under ordinaire Forhold, betragtes som Giere af Hestene. Det er nu meget beqvemt, naar den ærede Rigsdagsmand siger, at han ikke bryder sig om, at dette staaer i Forordningen, fordi der i samme indeholdes andre Bestemmelser, som, efter hans Formening, tyde paa en modsat Anskuelse. Men nu staaer det udtrykkeligt og ligefrem i Forordningen, det staaer saa tydeligt i dens 3te S, som det kun er muligt, at Udrederne ere Giere af Hestene; det staaer der med udtryffelige Ord (Nei! Nei!). Jeg beder De Herrer at erindre, at jeg her taler om de ordinaire Forhold, og De Herrer ville, naar de tvivle, behage at efterlæse Paragraphen; Udrederne ere deri ligefrem betegnede som Giere, og dette Udtryk forekommer endog gjentagne Gange i Paragraphen. Hermed er det nu i fuldkommen Harmonie, at det ikke blot er tilladt Udrederne i den Tid, da Hestene ikke ere inde til Tjeneste, at bruge og benytte dem, saaledes som de selv finde for godt, kun at Hestene stedse holdes i tjenstdygtig Stand, men at det ogsaa staaer Udrederne frit for at afhænde Hestene, dog at Saadant nu ikke maa skee i de nærmeste 8 Uger før den aarlige Samling til Waabenøvelse, da enhver Udrer-